

Η σημασία της Προσευχής στον αγώνα εναντίον των εμπαθών λογισμών

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Την περασμένη φορά σου περιέγραψα την όλη διαδικασία της μεταβάσεως από τον απλό λογισμό στην εμπαθή επιθυμία κι από εκεί στην εφάμαρτη πράξη.

Όμως τα πράγματα δεν εξελίσσονται πάντα τόσο αργά όσο φάνηκε από την περιγραφή μου. Συχνά, αν όχι τις περισσότερες φορές, όλες οι φάσεις διαδέχονται η μία την άλλη αστραπιαία. Έτσι, πριν καλά-καλά προλάβει να εμφανιστεί ο λογισμός, τελείται η πράξη. Αυτό συμβαίνει κατεξοχήν στην περίπτωση του προφορικού λόγου. Δεν μπορείς, αλλά και δεν χρειάζεται ν' αναλύεις όλα αυτά τα απρόβλεπτα και αλλεπάλληλα περιστατικά. Κάνε μόνο τούτο:

Όταν αντιλαμβάνεσαι μιαν εμπαθή κίνηση, να στρέφεις αμέσως εναντίον της με όπλο το θυμό. Πώς θ' αντιδράσεις, αν ένας κακοποιός σου επιτεθεί και σε χτυπήσει; Θα του ανταποδώσεις το χτύπημα μ' όλη σου τη δύναμη. Με τον ίδιο τρόπο ν' αντιδράς, όταν σου επιτίθεται ένας κακός λογισμός: Να τον χτυπάς με θυμό. Βέβαια, όπως ο κακοποιός δεν το βάζει πάντα στα πόδια μόλις τον χτυπήσεις, έτσι και ο λογισμός δεν φεύγει πάντα μόλις θυμώσεις. Κι αυτό γιατί στον πόλεμο των λογισμών εμπλέκονται συχνά και οι δαίμονες, που, όπως ξέρεις, είναι πείσμονες και ανυποχώρητοι. Όσο κι αν θυμώνεις μαζί τους, δεν κάνουν πίσω. Χρειάζεται, λοιπόν, πέρα από το θυμό, να χρησιμοποιήσεις κι ένα άλλο όπλο εναντίον τους. Ποιο είν' αυτό;

Για πες μου, τί κάνει το θύμα της επιθέσεως ενός κακοποιού, αν δεν κατορθώσει να τον τρέψει σε φυγή με χτυπήματα; Καλεί σε βοήθεια. Τότε τα όργανα της τάξεως ανταποκρίνονται στο κάλεσμά του, τρέχουν και τον σώζουν. Αυτό πρέπει να γίνεται και στον πόλεμο με τα πάθη. Θα θυμώνεις εναντίον τους, αλλά και θα ζητάς τη θεία βοήθεια: «Κύριε, βοήθησέ με! Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, σώσε

με!». «Θεέ μου, άκουσέ με και στείλε μου την βοήθειά σου! Κύριε, μην αργήσεις να με βοηθήσεις!» (Ψαλμ. 69:2).

Όταν προσφεύγεις στον Κύριο, μην κοιτάς τί γίνεται μέσα σου. Κράτα την προσοχή σου προσηλωμένη σ' Εκείνον και ικέτευε Τον για βοήθεια. Με τ' όνομά Του μαστίγωνε τον εχθρό, όπως λέει ένας άγιος (Όσιος Ιωάννης ο Σιναΐτης, Κλίμαξ , Κ' , στ'). Γιατί, όπως λέει ο ψαλμωδός , «ο Κύριος είναι κοντά σ' όλους όσους τον επικαλούνται με ειλικρίνεια. Τα αιτήματα των πιστών Του τα εκπληρώνει. Ακούει τη δέησή τους και τους σώζει» (Ψαλμ. 144: 18-19). Ο ίδιος υπόσχεται σ' όποιον Τον επικαλείται με ελπίδα την ώρα της ανάγκης του: «Θα τον σώσω, επειδή ελπίζει σ' εμένα. Θα τον προστατέψω, επειδή γνωρίζει ποιος είμαι. Θα μου κραυγάσει, και θα του αποκριθώ. Μαζί Του είμαι στη θλίψη του. Θα τον λυτρώσω και θα τον δοξάσω» (Ψαλμ. 90: 14-14). Με το θυμό, λοιπόν, και με την προσευχή θ' αντιμετωπίζεις πάντοτε αποτελεσματικά τα πάθη που σε πολεμούν.

Μπορείς, πέρα απ' αυτά, να κάνεις και κάτι άλλο, που μας συστήνουν οι άγιοι πατέρες: Μόλις αντιλαμβάνεσαι την κίνηση κάποιου πάθους στην ψυχή σου, ν' αποκαλύπτεις - ή μάλλον να υπενθυμίζεις- στον εαυτό σου την αισχροτήτά του. Αν σε προσβάλει, π.χ. ένας λογισμός υπερηφάνειας, άρχισε να λες μέσα σου:

“Η υπερηφάνεια είναι βδελυκτή. Δεν ντρέπεσαι, ενώ είσαι χώμα και στάχτη, και φουσκώνεις από έπαρση; Συλλογίσου τις αμαρτίες σου...” και άλλα παρόμοια.

Θα εξουδετερώνεις, δηλαδή, τον λογισμό με την επινόηση σκέψεων που καταστέλλουν την υπερηφάνεια. Πολλές φορές, πάντως, η μέθοδος αυτή η αντιρρητική, όπως λέγεται, αποδεικνύεται αναποτελεσματική. Ακόμα και όταν ο κατανοούμε την αισχροτήτα του εμπαιθούς λογισμού, τον διατηρούμε στο νου μας τόσο, όσο του χρειάζεται για να μολύνει την ψυχή μας, ξεσηκώνοντας το συναίσθημα και ξυπνώντας την επιθυμία.

Πιο αποτελεσματική είναι η μέθοδος της άμεσης προσφυγής στη βοήθεια του Θεού. Όταν δεν εμπλεκόμαστε σε φραστικό πόλεμο με το πάθος, αλλά επικαλούμαστε τον Κύριο με φόβο, ευλάβεια, ελπίδα και πίστη, ο λογισμός φεύγει από το νου. Σε νου, βλέπεις, προσηλωμένο στον Κύριο, εμπαιθής λογισμός δεν μπορεί να σταθεί. Αν, μάλιστα, αυτός έχει υποβληθεί από τον νοητό εχθρό, μόνο με την επίκληση και τη δύναμη του Θεού μπορείς να τον αποδιώξεις. Γιατί κανένας άνθρωπος δεν είναι πιο δυνατός από τους δαίμονες...

Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου

«Από το βιβλίο: «ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ γράμματα σε μια ψυχή»

Πηγές: ostratitistisagapis.blogspot.gr - agiosioannisprodromos.blogspot.gr